

క్షుధాగ్ని జ్వాల

భ్రమతి, భిక్షాం దేహి! భ్రమతి! భిక్షాం దేహి! అని వ్యాస మహర్షి శిష్యులు కైమిని, వెల, సుమంతులు ఇంకా మిగిలిన అంతేవాసులు ఒకే ఒక స్వరంతో గంభీరంగా గొంతెత్తి పలికినారు. ఆయివా ఆయివారెవరో గాని ద్వారం తెరిచి పట్టెడన్నం వారి భిక్షాపాత్రలలో పడవేసిన పాపాన పోలేదు. అసలా గృహిణీమతల్లి ఎవరో గాని ద్వారమే తీరవలేదు! చిట్టచివరికి వ్యాసమహర్షి కూడా కాయశక్తుల గొంతెత్తి 'భ్రమతి! భిక్షాం దేహి!' అని ముహూర్త ప్రార్థించాడు. అయివా ఎవరు మారు పలకలేదు!

కాశికానగరంలో గ్రీష్మకృతం నడిచే తి మాడ్చి వేస్తూంది. ఎక్కడా అక్కలాడిన జాడ కూడా కనిపించలేదు. కాకులు కౌచుకావని అరవడానికి కూడా శక్తిలేక అల్లడిపోతు వ్నాయి. అజీవా అర్చనాదం కంఠవారాల లోనే చిక్కు పడిపోయింది.

తరవాత వ్యాసమహర్షి శిష్య గణంతో మరి ఒక ఇంటికి బయలు దేరాడు. అక్కడా చివరు మారు పలకలేదు. అలాగలాగ వారంతా అవీధి అంతా, గాలించివేశారు. ఎక్కడా ఎవరు ద్వారం తెరచే జాడయివా గోదరించలేదు.

పిమ్మట వారందరూ ఇంకొక వీధికి వెళ్లారు. ఆవీధిలో కూడా ఎవరూ వారికి పట్టెడన్నం వెట్టిన పాపాన పోలేదు. ఇంకొక వీధికి వెళ్లారు. కాని అక్కడా అంతే జరిగింది.

వ్యాసమహర్షి శిష్యులందరితోను కలిసి వారణాసిలో ప్రవేశించినప్పటినించి ఇదే వరస! పాపం ఎవరు వారికి పట్టెడన్నం వెట్ట లేదు.

కౌశిల్య సంకల్పమును ప్రకటించు
 అభివృద్ధి కుటుంబ సంరక్షణకు
కౌశిల్య కమిటీ ద్వారా 1954-55-56
కరణిక గోరూప సౌకర్యం 1954-55-56
బాలకృష్ణ సంకల్పమును ప్రకటించు 1954-55-56
 మా కుటుంబ పూర్ణ వాతావరణం లభించును
 1954-55-56

కృష్ణ ద్వైపాయనుడు శిష్యుగణంతో కలిసి వారణాసిలో ప్రవేశించినప్పటినించి క్రమ క్రమంగా ఏడు రోజులు గడిచిపోయాయి. ఆ ఏడు రోజుల నింది శిష్యులకు గాని, వ్యాసునికి గాని ఎక్కడా ఒక్క మెతు కైనా భిక్షాన్నం దొరకలేదు. అజీమి దైవ దుర్విపాక మోమరి!

శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవ వరం సాక్షాతుగా వెలిసిన కాశీ మహానగరమిది! దివోదాన మహారాజు కాశీరాజ్యం పరిపాలిస్తూంటే ధర్మదేవత నాలుగుపాదాలతోను నడుస్తున్న దని కాశీరాజ్య ప్రజలంతా ఎలుగై చాటు తున్నారు. ఆ మహారాజు రాజ్యంలోనే వ్యాసమహర్షివంటి మహామహితాత్ముని శిష్య గణాని కెక్కడా పట్టెడన్నం దొరకలేదు!

అంతలో వసగాడ్చు ఒక్క మారుగా ఈ చెంపనించి ఆ చెంపకు ఈడ్చుకొట్టింది! ఆ దెబ్బతో చెట్టమీస తలదాచుకోవ్వు పక్షులన్నీ ఎండుటాకులూ గల గల రాలి నేలమీద పడిపోయాయి! అంతవరకు నడవ లేక నడుస్తున్న వ్యాసమహర్షి శిష్యులలో

యని భావించేవారు. మహర్షి కగా శిష్యు లందరికీ పంచభక్త్యు ప ర యా న్నా ల తో మృష్టాన్న భోజనం వెట్టి వారి ఆకర్షణలో తలలు వంచేవారు! అలాంటి కృష్ణ ద్వైపాయన సంయమికి, శిష్యుగణానికి నేటి కిలాంటి దురవస్థ సంప్రాప్తించింది!

అయినా వ్యాసమహర్షి అదైర్యం చెందక మిగిలిన అంతేవాసిగణంతో కలిసి ఆపార్శ్వం లోఉన్న మరి ఒక వీధికి వెళ్ళాడు. అది కాశీనగరంలో రాజవీధిగా పేరన్నీక గన్న పోమవీధి. ఆ వీధిలో నిలబడి వ్యాస మహర్షి శిష్యులందరితోను కలిసి ఒక గొంతుతో "భ్రమతి! భిక్షాం దేహి!" అని మూడు సార్లు గొంతెత్తి ఆరిచి చిక్కు వెట్ట వలసిందని అర్థించాడు.

సోమవీధిలో ఇండ్లన్నీ ఎండవేడివి ధరించలేక కళ్లు మూసుకొన్నట్లు కనిపిం చాయి. ఆ వీధి మధ్యంలో బాబులన్నీ ఎండ మాపులై మెరిశాయి. అంతేగాని ఒక్కడ వ్యాసమహర్షి అభ్యర్థన అలకించే జాడ కనిపించలేదు. అటుపిమ్మట ఒక రిద్దరు శిష్యు లిక నిలబడలేక చాప చుట్టుగా బాటమీద పడి పోయారు. సాత్విక లేయ మహర్షికి కూడా నాలుక పిడిచక టుకు పోయింది.

ప్రాచీన గాథాలహరి

కొందరిక నడవలేక అక్కడే చదికిలపడి పోయారు. కొంతమంది గట్టిగా వడగొటి అక్కడే పడిపోయారు. కొనప్రాణాలతో మిగిలిన మరికొందరు శిష్యులు పసిపోయిన వారికి శీతలోపచారాలు చేశారు.

కైమిని ఆభీభక్తిని యాచి వ్యాస మహర్షి సన్నిధికివచ్చి నెమ్మదిగా ఏదో విన్నవించ వలెనని అనుకొన్నాడు. కాని నోరారినాడంచేత మరి మాటలాడ లేక పోయాడు. వైల సుమంతాది ప్రధాన శిష్యుల కిక ఏ మనదానికి పాలుపోలేదు.

వారంతా ఆధ్యాత్మిక రంలో ఎన్నెన్నో మహాపుణ్యకీరాలు సేవించారు. ఆ పుణ్య తీరా లన్నిటిలోను ఎక్కడికి వెళ్ళినా మృష్టాన్న భోజనమే! మహర్షి కృష్ణ ద్వైపాయన సంయమిని సందర్శించవలెననే తన తనతో బ్రహ్మజ్యోతి సేకులాయన కెదు రేగి మహర్షి సముచితమయిన అతిధి సత్కారాలు చేసి తమ తమ జన్మలు పాపనమైనా

కాళ్లలో నిలబడలేక క్రియాలక్షణం ఒక్క మారుగా నశించిపోయింది.

“విశ్వవాళుడే ప్రత్యక్ష దైవతమే ఈ మహానగరం పరిపాలిస్తున్నాడే! అన్నతూర్పా మన దేవి ఆయన సన్నిధిని నిలబడి ప్రాణు లందరికీ స్వయంగా అన్నప్రదానం చేయి స్తున్నాడే! దుంతి విశ్వేశ్వరస్వామి, కాల భైరవుడు మొదలయిన నీవతలందరూ తామె కొలువున్న పరమపునీతిమైన ఈ వారణాసి నగరంలోనే పట్టెడన్నం కరవై పోయినే! విశ్వేశ్వరాది మహాదేవతలందరు పరమ ధార్మి కులయిన నాశిష్యులందరు అన్నపానాలు లేక ప్రాణాచారాలపడి పోకున్నా యాచి ఊరు కున్నారే! ఈ వేరతలందరు కేవలం కలిసేలా మూర్ఖులు! కాశీనగరంలోని బ్రాహ్మణు లందరు పరమపాపండులు!” అని వ్యాస

వి. గణ ప తి శా స్త్రి

మహర్షి వృద్ధయంలో అనేకమైన క్రోధ జ్వాలా పరంపరలు చెలరేగాయి. అతని గగ్గంటలో తుదాగ్నిజ్వాల అరని చిచ్చై వెలిగి బ్రహ్మారంధ్రంవరకు నాలుకలు చాచింది!

అంతలో అంతవరకు లోలోపలే రగులు కొంటున్న వ్యాసమహర్షి క్రోధాగ్నిజ్వాల ఒక్కమారుగా భగ్గుమనిమండింది.

కమండులువులా మిగిలిన ఉదకంతో ముమ్మారుచమించి కాశీనగరవాసులందరినీ కాపాగ్నిజ్వాలలో దహించివెయ్యవలెనని అనుకొన్నాడు. కాని అంతలోనే కొంత నిగ్రహం అవలంబించి ఆనగరవాసులందరినీ ఈక్రింది కాపవాక్యంతో శపించివెయ్యవలెనని నిశ్చయించాడు.

“మా భూత్రే) పూర్వీ విద్యా మాభూత్రే) పూర్వం గం మాభూత్రే) పూర్వీ భక్తిః కాశ్యాం నివసతాం సదా.”

అనే తీవ్రకాపవాక్యం అతని జిహ్వగ్రంథాకా వచ్చింది.

‘కాశీనగరవాసులకు భక్తి విద్యా సనాలు మూడు, మూడు పుగ్రహంతిరాలవరకై వా సక్రమంగా సంప్రాప్తంపకపోవుగాక!’ అని వ్యాసమహర్షి కాశీవాసులందరినీ శపించి వెయ్యాలని అనుకొన్నాడు.

కాని అంతలోనే ప్రలు డదికని పెట్టాడు. వెంటనే శిష్యులందరికీ సన్న సన్న గా ఆ విషయం తెలుపుచుకొన్నాడు. వారందరూ తమ వికాళ భాలభాగాలపై గొప్పోగ్నిగిరిలబడి “మహర్షి! క్రోధం ఉపసంహించవలసిం” దని పరిపరివిధాలుగా ప్రాణేతుపడ్డారు. వ్యాసుడా క్షణంలోనే మణికర్మికాజలంతో శపించి వెయ్యవలెనని నిశ్చయించాడు. అతని బొమ ముఖమండి క్రోధాగ్నిజ్వాలా ఘూమ మాలిక సన్న సన్న గా వెలిచేచింది.

౨

అక్షణంలో కొంత దూరం లో ఒక సన్న రిపిలుపు వినిపించింది.

“బ్రాహ్మణసేవణ్యా! ఎంకుకయ్యా! నీ కంటిట క్రోధం! ఆ కాపవాక్యం ఉపసంహరించి ఒక్కమారు రిక్కడికి విచ్చేయవయ్యా!”

ఆ ఆహ్వానం విన్నసరికి మహర్షి వృద్ధయంలో అమృతవర్షం కురిసినట్లయింది. గుండె జలుమున్నది. కృష్ణరైవాయనుడొక్క మారు కన్నులెత్తి ఆ తియ్యని ఎలుగు వెలువడిన దిశవై పవలోకించాడు.

అతని కెగురుగా వచ్చని దబ్బపండువంటి పండు ముతైదువ ప్రత్యక్షమైనది. ఆమె

అప్పుడే తన భవంతినిమాద్వారం తలు టారగా తెరిచి ముగిలిలో రెండడుగులు వేసి నిలబడింది. ఆమె అందలసవ్యుడి సన్న గా గ్వనించే కరకంకణాల కలకలంకో విలీనమైపోయింది. ఆముతైగువ వేటిభరం చాలావరకు నెరిసిపోయింది. వెడదకన్నులు రెండు ఫాలతలం అంతటికీ ప్రదక్షిణం చెస్తున్నట్లుగా వికసించాయి.

ఆమెను సందర్శించగానే వ్యాసునికి కొంచెం ఆశ రేక తింది. ఆ యిల్లులు పటె డన్నమైనా పెట్టకపోతుందా అని అనిపించింది నోటి చివరదాకావచ్చిన కాపవాక్యం అలాగే అపివేసి తొందరగా అడుగులు వేసుకుంటూ ఆమె సన్నిధికి వెళ్లి నిలుచున్నాడు.

ఆమె ఆప్యాయంగా పిలిచిన పిలుపు ఇంకా అతని వృద్ధయంలో మారుమోసు తూనే ఉంది. అది ఎంత తియ్యని పిలుపు!

వ్యాసమహర్షి కాపురం (ధ్రీ ఎవ్వరో తెలియలేదు! అలాగే విషువాయి కొంత నేపామైవపు చూచాడు. అప్రయత్నంగా అతని హస్తాలు రెండు చేయతి ఆమెకు సమస్కరించాయి

ఆ పురంధ్రమతిలి మహర్షి నమస్కారానికి ప్రతి నమస్కారం చేయ్యకుండానే ఒక చిన్న చిరునవ్వు ఒకబోసీ మహర్షి నీ విధంగా మందలించింది:

“నాయనా! వికాళాక్షి కేవి ప్రతిదినము మధ్యాహ్న వేళలో అతిథి అభ్యాయం లంది రిక్తి స్వయంగా మృష్ణాన్నం వడ్డించే మహా నగరీమతిల్లి కాళిక! శ్రీవిశ్వేశ్వర శేవదేవుని అర్ధాంగీమణి! తానై స్వయంగా కాశీనగరిగా అవతరించింది!

“ఎదురోజులపాటన్నం దొరకలేదన్నంత మాత్రాన ఇలాగ పసిపాపలా ఎదురున్నావా? నీ శిమడిమాది సదుణసప్తి అంతా విమయిపోయిందయ్యా! నీ మహా ధైర్యం అంతా ఇంతమాత్రం చేతివే నేటేట కలిపి వేశావయ్యా! ఆకలిగొన్నవా రెలాంటి పాపకృత్యానికైనా ఒకీగడతారు! సరిగా అక్ష జరిగింది.

“పరమశివదేవుని అర్ధాంగి అయినటువంటి కాళికానగరివే నే కన్ను లెట్టజేశావే! ఇది వింటే ఆ దేవదేవుని కిక నీమీద ఎంతటి క్రోధం వస్తుందో కొంచెమైనా గ్రహించావా?

బ్రాహ్మణువైపోయావు గనక నీమీద కొవగించడం ధర్మంకాదు!

సరే! దానికేమి గాని స్నానం చేసి వెంటనే భోజనానికి రా, నాయనా!”

ఆ ముతైదువ ఎంత సన్న సన్న గా చివాట్లు వెట్టివా భోజనానికి రావలసిందని

ఆహ్వానించేసరికి మహర్షి గుండె మళ్ళీ జలు మంది. ఎంతో భక్తి(పవతులతో ఆ ఇల్లాలి నైపు చూచి సవినయంగా చిన్న విం చుకొన్నాడు:

“అమ్మా! ఇన్నాళ్ళకైనా భోజనం అనే మాట చెవినిబడేసరికే నా కడుపు నిండిపోయింది! అయితే తల్లీ! ఒక్క సందేహం! భోజనానికి నే నొకళ్లే వచ్చేదా? నా శిష్యుల వందరినీకూడా తొడుకొనిరావచ్చునా? అమ్మా! వారిని నా ప్రాణాల వంటివేగదా! వారి నందరినీ విడిచిపెట్టి ఒక్కట్లే నే నేలాగ రాగలసమ్మా!”

ఆ మాటమీద ఆమె కలకల సవ్యింది:

“నాయనా! నీవు ని శిష్యులందరినీ వెంట బెట్టుకొని రావచ్చును! మీరందరు వెంటనే స్నాన సంధ్యాదులు ముగించుకొని రండి! అంతా తిరిగి వచ్చేసరికి పదార్థాన్నే సిద్ధం చేయిస్తాను. నీలకంఠుడు నీ గుండె ధైర్యం పరీక్షించడానికే ఈ విషయ పరీక్ష చేసిఉంటాడు. అంతేగాని కాశీనగరిలో మృషాన్నానికి గోశేమిటి నాయనా?”

వెంటనే వ్యాసమహర్షి శిష్యులందరూ భాగీరథిలో స్నానసంధ్యాదులు నిర్వర్తించుకొని భోజనానికి వచ్చారు. ముంగుగా తమ రాక ఆ బెల్లాలికి తెలియజేశారు.

ఆమె వారిందరినీ ఎంతో ఆప్యాయంగా భవంతిలోపలి కాహ్వానించింది.

ఆ సమయంలో ఒక పరిచారిక ఆమెకు బంగారు గొడుగు పట్టింది ఇంకొక పరిచారిక తాంబూల కరంపకం గురించి అప్సవప్స డామెకు కర్పూర తాంబూలపు చిలక లందిస్తూ ఎంతో వినయంగా నిలబడింది.

అనంతరం శిష్యులందరితో సుకలిసి వ్యాసమహర్షి ఒక వికాళమైన చితుశ్చాలలో సమాసెనుడైనాడు. ఆ చితుశ్చాల అంతిలా అగరు ధూమ మాలిక లలి బిలి గా అలముకొన్నాయి. అంతలో కొందరు పరిచారికలు వారి అందరి ఎదట చేతిచేతి అరటిఆకులు వేశారు.

స్థాపితము : 1920 సం॥ గం.
 నమస్తే చర్యవ్యాధులకు,
 తెలుపు మచ్చలు వగైరా
 లకు చికిత్స నిపుణులు.
 కల్లూరు, సలహా ఉచితము.
రెడ్డి & కౌ, (రిశివర్షు)
 గోపాపురం, తూర్పు గోదావరి జిల్లా
 (వయా) తెలుగు.

★ క్షుధాగ్ని జ్వాల ★

శిష్యులందరు తమ కేవలార్చనాదికం ముగించుకొని ఎప్పుడెప్పుడని భోజనాని కేదురు తెన్నులు మాస్తూ కూర్చున్నారు. అంతలో ఆ ముత్తైదువ బ్రాహ్మణులు లండరికి క్రమంగా ఆహారం వడ్డించింది. పైలకుమంత్రి దివ్యాశిష్యులందరు కలిసి మున్నూరుగురుదాకా ఉన్నారు. అందరికీ అంతలోనే అంతమిందు జరగగలదంటే వారెవరికి ఏమీ నమ్మక కలగలేదు.

వారందరు ఆహారం వడ్డించినా ఇంకా భోజనపదార్థాలు రాలేదేమని అలాగే ఎదురు తెన్నులు మాచారు.

“సురికొందరు ఎక్కడా వంటకాలు చేసేన జాడగాని, పొగచిన జాడగాని లేజీ! ఇంతమందికీ ఈ ఇల్లాలు భోజనం వడ్డించగలదా? లేక ఇదంతా కపటనాటకమేనా!” అని అశ్చర్యపోయారు.

ఇంకా సురికొందరు ‘రాముత్తైదువ మాటలలో ఎక్కడా కల్లా, కపటము కానరావే! ఎంతో చిరుదనం వెల్లివిరిసిందే! ఇంతా చేసి పట్టెడన్నమైనా పెట్టలేకపోతారా? అని అనేక విధాలుగా వితర్కించుకొన్నారు.

అలాగ కొంచెంసేపు గడిచిపోయిన పిమ్మట కొందరు పరిచారికలు వచ్చి అరిటాకులలో పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు, ఇంకా ఎన్నెన్నో చిత్ర చిత్రమైన వంటకాలు వడ్డించారు. వ్యాసమహర్షి శిష్యులు ఆ పదార్థాలన్నీ కంఠస్థంగా ఆరగించి, గగ్గరన త్రేన్నారు. అనంతరం కొందరు పరిచారికలు వారందరికీ కర్పూర తాంబూలాలందించారు.

మ బీన్ 3 జె వ్యు

- (1) Model letter & Business Correspondence ... Rs. 1 8
- (2) A Dictionary of Idioms & Phrases ... Rs. 1 4
- (3) Guide to spelling ... Rs. 0 8

A. S. మణి & కంపెనీ (A. P.)
14, హాంబయ్యర్ వీధి, చెర్రాపల్లి - 1.

శ్రీకాఫ్

దగ్గు, ఉబ్బసములకు

దివ్యోషధము

శ్రీవల్మీకీ మి కల్యాణ్ & డ్రగ్స్

అమిటాడె, మద్రాసు-30

తలవని తలంపుగా కలిసినచ్చిన ఆ అదృష్టానికి మురిసిపోతూ శిష్యులందరు ఎంతో సంతోషించారు. వేదికలపై సుఖాసీనులై భుక్త్యాసం తీర్చుకొంటూ కూర్చున్నారు. సాక్షాత్తు కాశీవిశ్వనాథుని దేవేరి అన్న పూర్ణాదేవే స్వయంగా తమ కటువంటి భరద్వాజవిందు చెయ్యగలదని తదితరతరులకంతటి శక్తిసామర్థ్యాలు లేవనీ అనుకొన్నారు.

3

అంతలో వారందరికీ ఎవరో రత్నపాదు కలతో నడిచినస్తున్న సవ్యది వినిపించింది. వ్యాసమహర్షి, మున్నూరు శిష్యులు ఒక్కమారుగా తలలెత్తి చూచారు.

గౌరీ విశ్వనాథుని లిద్దరు రత్నపాదుకల మెరుపులతో నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ వారందరు సమాసీనులై ఉన్న చతుర్కాలలోనికి విచ్చేకారు.

జయవిజయములుగాని, నందికేసుడుగాని వారిద్దరికీ బరాబరులు చేస్తూ ముందు నడిచి రావడం ఒక పరిపాటి. ఈనాడటువంటి దేమీ కనిపించలేదు.

విశ్వనాథుని ముఖంలో రోషం తాండవిస్తూంది. గౌరీదేవి ముఖం కన్న తల్లి ముఖంలా చల్లని చిరునవ్వు వెన్నెలలు విరజిమ్ముతూంది. జైమిని పైలాది ప్రముఖ శిష్యులందరు విశ్వనాథదేవుని ముఖంలోని రోషావేషం చూచి నోటమాట లేక తిమిల్ల ఏమి ఆపరాధం జరిగిందో అని పరిపరివిధాలుగా మధనపడ్డారు. అయితే ఆందరు సవినయంగా లేచి నిలబడి ఆపురాణ దంపతు లిద్దరికీ సగౌరవంగా ప్రత్యుత్సానం చేసి సాష్టాంగసమస్కారాలు చేశారు.

కాశీ విశ్వనాథుని దృష్టి ముమ్మందుగా వ్యాసమహర్షిపై పడింది. వ్యాసుడా క్రోధారణ ముఖభంగిమ చూచి గజగజ వణకిపోయాడు.

విశ్వనాథుడు వ్యాసునిపై నిప్పులు వరిపిస్తూ ఆహ్వానించాడు:

“దుర్భాత్య! నీవేదో భారత సహిత రచించావని కమ్మమిస్తు కానకుండా సందరిస్తున్నావే! దేవరవ్యాయంతో భారత వంశం నిలబెట్టిన నీకాచిత్య సాచిత్యజ్ఞాన

మెక్కడిది? మత్స్యగంధీ ప్రథమ పుత్రువై జన్మించిన నీవీనాడు తగుదునమ్మా అని నా దేవేరి కాకాకాడేమిని శపించవలెనని సంకల్పించినావా?

“నిర్భాగ్యుడా! వెంటనే నీవీ కాశీపురి విడిచిపో! పోకుండా నీ విక్కడ ఒక్కక్షణమైనా నిలబడ్డావంటే నీ ముఖం రాతి బండమీద బరబరా ఈడ్చించివేస్తాను! తెలిసిందా?”

ఆవిధంగా కాశీ విశ్వనాథుడు హుంకరించేసరికి వ్యాసమహర్షిపై ప్రాణాలు పైనే ఎగిరిపోయాయి. శిష్యులందరు భయోద్వేగంతో ఇక ఏమిచెయ్యడానికీ పాలు పోక అలాగే శిలాస్తంభాలై నిలచుండిపోయారు.

వెంటనే వ్యాసుడు గౌరీ విశ్వనాథుని లిద్దరి పాదాలపై పడి తుధాగ్ని జ్వాలకు తాళలేక ఆవిధంగా అపరాధం చేశాననీ తన తప్పిదం మన్నించవలసిననీ ప్రార్థించాడు.

అయితే అతను తిరిగి లేచి చూచేసరికి విశ్వనాథుని ఒక్కడలేడు! గౌరీదేవిమాత్రమే అక్కడ నిలబడి ఉన్నది.

వ్యాసుని దైన్యంమూచి అదని ఎంతో బాలిపడి అతని నీవిధంగా ఓచార్చింది:

“నాయనా! నీవీ విధి ప్రవర్త్యానికేమీ భయపడకు! ఆకటిచిచ్చు భరింపలేక ఆవిధమైన దుష్ప్రవృత్తిలో ప్రవేశించావు! అది సహజమే! నేను నిన్నెన్నడు మరవనులే! అయితే విశ్వనాథదేవుని ఆజ్ఞప్రకారం నీవీ కాశీనగరి విడిచి వెళ్లిపోవలసిందే!”

కాని నీవు వేరే ఇంకెక్కడికీ వెళ్లిపోవలసిన ఆవశ్యకత ఏమీలేదు! వెంటనే దక్షరామానికి వెళ్లిపో! అక్కడ భీమనాయకుడు నిన్నెప్పుడు కంటికి రెప్పలా కాపాడుతూండగలడు! దక్షరామం సాక్షాత్తు దక్షిణ కాశీ! అక్కడ నీకు సుప్రమైన శ్రేయస్సులు సిద్ధించగలవు!”

ఆవిధంగా గౌరీదేవి ఆభయం ఇచ్చిన తరువాత వ్యాసుడు కొంచెం నేనదిరి శిష్య సంఘంతో కలిసి వెంటనే దక్షిణకాశీకి బయలుదేరాడు.

కాశీనగర నిర్వాసనం అతని హృదయానికీ తీరని వేదన కలిగించింది.

ఆకటిచిచ్చులక్కడా! నేనంతటి దేవతాపచారం తలపెట్టాను! ఆకటిచిచ్చుం తటివనినైనా ఆ కృత్వి నరకంలో కూలద్రోసివేస్తుందిగదా!”

అని ఆ సమయంలో కృష్ణ దైవపాయసుడు తన దుస్సంకల్పాని కంఠోకించ పడ్డాడు. ఒకదీర్ఘనిశ్వాసం విడిచిపెట్టాడు.